

VÅRE BARN

#3
2025

Barnekreftforeningens magasin

Jenny feiret jul på sykehuset

**Juletreet
som ga håp**

Noen som forstår

Når krisen rammer, trenger vi ikke bare råd – vi trenger noen som forstår.

Da Terjes sønn fikk en alvorlig kreftdiagnose for ti år siden, savnet han støtte fra noen som hadde opplevd det samme. I dag er Terje likeperson i Barnekreftforeningen – en som lytter, som vet, og som står støtt i møte med familier som opplever at livet vakler.

Likepersonstilbudet vårt er noe av det mest verdifulle vi har. Det er ekte mennesker, med ekte erfaringer, som møter nye familier med varme og forståelse. Det er fellesskap i praksis. Det viser kraften i å gi noe videre – og det viser hva Barnekreftforeningen handler om.

Nå i førjulstiden skaper vi små og store lysglimt over hele landet – med Julebilen som ruller ut med musikk, varme og gaver, og med frivillige og støttespillere som stiller opp for at barn og familier skal få kjenne på glede og fellesskap midt i det som er vanskelig.

Vi sender våre varmeste tanker til alle våre medlemmer. Ekstra omtanke går til dere som er midt i behandling, og spesielt til deg som har et barn for lite denne julen. Vi vet at høytidene kan være krevende, og vi håper du kjenner at du ikke er alene.

Vi ønsker deg en god og fredelig jul – med håp, varme og fellesskap.

Trine Nicolaysen

Trine Nicolaysen
Generalsekretær i Barnekreftforeningen

6

MEDLEMSHISTORIE

Juletreet som ga håp

Da Jenny (9) fikk lymfekreft rett før jul i 2023, forandret alt seg. Midt i sykdom og usikkerhet fant familien likevel plass til håp, glede og en annerledes jul – på sykehuset.

FAG

Når livet og jula kolliderer

Psykologspesialist Trude Rønvik minner om at det er viktig å senke ambisjonene og holde fast i det nære når livet og jula kommer på kollisjonskurs.

MEDLEMSTILBUD

En som forstår

Da sønnen ble alvorlig syk, savnet Terje Gundersen-Røvik støtte fra noen som virkelig forsto. I dag bruker han egne erfaringer til å hjelpe andre.

INITIATIVER

Spre lysglimt, varme og glede

For Thomas handler jula om å spre lysglimt og glede. I førjulstiden er han og Julebilen på turné landet rundt sammen med ensemblet i Vår Jul.

ANDRE TEMA

Hva har skjedd i organisasjonen?	4
Våre tillitsvalgte: Kari Malmanger	5
Løp for meg: Over 120 lokale løp	18
Familiehus: På vei fra drøm til virkelighet	22
Animasjonsfilmen «Ustoppelig»: Cellen Kaya: Ustoppelig og sympatisk	24
Landstreff: Fellesskap, inspirasjon og viktige beslutninger	26
Om Barnekreftforeningen	27

Magasinet Våre Barn gis ut av Barnekreftforeningen.

Utgave 3/2025

Ansvarlig redaktør
Trine Nicolaysen

Redaksjon
Irene Rivalsrud
Marie Otterbeck Gravråk
Kristine Andersen Dalan
Sara Bergesen
Daniel Faldmo
Ingrid Våset
Hanne Hafr
Stine Nevjar
Maren Jessica Tanke

Kontakt redaksjon
redaksjon@barnekreftforeningen.no

Prosjektledelse,
konsept og design
Maren Jessica Tanke

Trykk
HG Media AS

Tittelfoto
Privat

Postadresse
Postboks 78 Sentrum, 0101 Oslo

Besøksadresse
Tollbugata 35, 0157 Oslo

Telefon
919 02 099

E-post
kontakt@barnekreftforeningen.no

Organisasjonsnummer
985 550 999

Gavekonto
7058 09 33333

Vipps
2323

barnekreftforeningen.no

Barnekreftforeningen er medlem av Innsamlingskontrollen.

TELEMARK

Kransebinding

Hvert år i førjulstiden samles medlemmer rundt om i landet for å lage blomsterkranser til minne om barna vi har mistet. En fin tradisjon som gir rom for både kjærlighet, fellesskap og ettertanke.

ROGALAND

Lokal støttespiller

Ansatte i Grieg Foundation har ved flere anledninger vært engasjert i Barnekreftforeningen. I år fikk Barnekreftforeningen Rogaland 250 000 kroner etter at foreningen ble valgt til en av årets hjertesaker.

Visste du at ...
gullsløyfen er det
internasjonale
symbolet for
barnekreft?

OSLO OG AKERSHUS

Gulltre

Et av de mest betydningsfulle arrangementene vi har er ungdomsgruppa som pynter skulpturen «Jordens Hånd» i Slottsparken. Ungdommene skriver navnene til søsken og venner som har hatt kreft eller er i behandling for kreft og henger det opp i treet.

TRØNDELAG

Halloween

En ekstra fin Halloween på St. Olavs med Star Wars-tema. Takk til Luftkrigsskolekadetten og Norwegian Garrison for besøket!

VESTLAND

Stand

Hvert år arrangerer Studentunionen Kristiania Bergen et løp til inntekt for forskning på barnekreft. Takk for støtten til alle som var med å arrangere, eller løpe i årets «Studentunionen mot barnekreft».

AGDER

FAMILIEHELG SVERIGE

Familiehelger i inn- og utland er alltid populært. I september var familier i Agder samlet i Daftö, Sverige, for å tilbringe tid sammen. En helg fylt med mye aktivitet, konkurranser og fartsfylte opplevelser!

VESTLAND

Pant

I Vestland er det flere bedrifter som støtter Barnekreftforeningen ved å benytte seg av pantekasseordningen. Vesten Fjeldske Eiendom er en av dem som har de flotte pantekassene plassert rundt på eiendommene sine i Bergen.

TELEMARK

Budsjetthelg

Fylkesforeningene er godt i gang med å oppsummere året, og legge nye planer for det kommende året – slik at medlemmer har gode tilbud, uavhengig av hvor i landet man bor. I november var styret og valgkomiteen samlet for å jobbe med budsjett for 2026.

VÅRE TILLITSVALGTE

Hvem: Kari Malmanger, 47 år. Lærer og musikar.

Verv: Sekretær i Barnekreftforeningen Vestland. Medlem av styret sidan 2021.

«Eg har og vore så heldig å få bruke evnene mine i arbeidet, mellom anna med Gullis-prosjektet, og det har vore veldig gjevande.»

Motivasjon: Den største motivasjonen er å greie å skape glede for barn som er råka av kreft. Det er og motiverande å skape fine møte mellom medlemmene våre der dei kan dele erfaringar, og å jobbe for å legge til rette for gode opplevingar. Eg har og vore så heldig å få bruke evnene mine i arbeidet, mellom anna med Gullis-prosjektet, og det har vore veldig gjevande. Eg er mor til Olaus (13) som fekk ALL då han var 3,5 år. Barnekreftforeningen var ei god støtte dei 2,5 åra han var i behandling, og vi møtte mange fine folk som var/hadde vore i samme situasjon. Å sjå alt det gode arbeidet som vart gjort, og å få lov til å delta på aktivitetar i Barnekreftforeningen gav meg lyst til å gi noko attende sjølv. Olaus er heldigvis frisk i dag, men vi har fått eit nytt perspektiv på kva som er viktig, etter at han var sjuk.

JULETREET SOM GA HÅP

Tekst: Ingrid Våset Foto: Privat

Da Jenny (9) fikk lymfekreft rett før jul i 2023, forandret alt seg. Midt i sykdom og usikkerhet fant familien likevel plass til håp, glede og en annerledes jul – på sykehuset.

– Jeg merket at jeg var sliten og tett i brystet, forteller Jenny. – Helgen før var vi i Oslo og så «Frost». Etterpå ble jeg enda mer sliten, og mamma bestilte time hos fastlegen dagen etter.

Fastlegen trodde først det var kyssesyken, men prøven slo ikke ut på det. Da legen skulle lytte på Jenny, hørte hun hjerteslagene på høyre side og ikke på venstre som er normalt! Jenny og mamma Silje Nøtland Hansen ble sendt til sykehuset i Kristiansand. Jenny hadde problemer med å puste. Derfor ble de raskt sendt videre Rikshospitalet med ambulanse.

Livet ble brått satt på pause

– Røntgenbildet viste at hjertet og spiserøret hennes var forskjøvet over mot høyre. Da skjønte jeg alvoret, sier Silje, som er utdannet sykepleier.

Kort tid etter fikk de beskjed fra barnekreftlege Monica Cheng Munthe-Kaas:

– Jenny har lymfekreft. Det betyr en behandling over 2 år, men hun kommer til å bli frisk.

– To år er lenge for en 9-åring!, utbryter Silje. – Jeg tenkte at nå må vi sette det livet vi kjenner på pause.

– Jeg var redd da jeg ikke fikk puste, men jeg tenkte at det skulle gå bra, sier Jenny stille.

En tøff start

På barneintensiven var legene bekymret for pustefunksjonen til Jenny. Uten narkose, men med lokalbedøvelse, satte de inn et dren fra ryggen og inn i lungesekken.

– Det var vondt, men verdt det, sier Jenny.
– Legene tappet to liter væske fra lungene min.

Som premie for at hun var så flink, fikk hun en krem hun hadde ønsket seg lenge.

Etter inngrepet ble Jenny seg selv igjen, og hjertet og spiserøret falt tilbake på riktig plass. Kreften ble oppdaget tidlig fordi Jenny fikk pusteproblemer. Noen dager senere var hun i gang med cellegift-behandlingen.

– Vi var heldige som hadde to voksne sønner på 18 og 20 år, forteller Silje. – Vi kunne fokusere hundre prosent på Jenny. Pappa Erik Hansen har et byggefirma som han ikke kunne slippe uten videre. Så jeg og Jenny ble et sammensveiset team.

De første ukene var tøffe. Jenny var mye svimmel og hadde problemer med å gå. Silje måtte trille henne rundt på sykehuset mellom ulike avdelinger i en rullestol.

Julen på sykehuset

Rett før jul fikk Jenny feber på grunn av noen infiserte sår og ble innlagt på sykehuset i Kristiansand. Immunforsvaret hennes var helt nede. Det var godt å komme til lokalsykehuset. De ansatte hadde mer tid og Jenny følte at hun ble sett. En ansatt kom bort og sa: Er det du som er Jenny? Jeg har lest om deg. Du er så tøff! Alt du har vært igjennom!

Men julen 2023 ble annerledes.

– Dere kan dessverre ikke reise hjem på julaften. Jennys form er for dårlig og verdiene hennes for lave, sa barnekreftlegen.

– Jeg ble veldig lei meg, forteller Jenny. Men mamma lovte at vi kunne ha to julaftener – en på

SAMMENSVEISET: Da Jenny mistet håret, klippet begge storebrødrene seg også. Og selv om Jenny bare orket et kort besøk, fikk hele familien feire jul sammen på sykehuset.

«Dere kan dessverre ikke reise hjem på julaften. Jennys form er for dårlig og verdiene hennes for lave.»

Barnekreftlegen til Jenny i 2023

sykehuset og en hjemme med brødre og nær familie. Det viktigste var at vi var sammen.

– Jeg husker at vi fikk ribbe, men det var lite tilbehør! ler Jenny. – Sykepleierne hadde ikke sjekket mattralla godt nok, hvor alt tilbehøret lå gjemt. Vi fikk også et lite juletre på rommet, så koselige julefilmer og nissen kom med gaver.

Pappa Erik Hansen og brødrene fikk feire julaften sammen med Jenny og mamma på sykehuset, men det ble et kort besøk da Jenny fort ble sliten. De følte seg i trygge hender den julen sammen med dyktige og hyggelige ansatte. 4. juledag fikk de reise hjem på perm.

– Lymfom hos barn er heldigvis sjelden – og takket være forskning finnes det nå svært god behandling, sier barnekreftlege Monica Cheng Munthe-Kaas ved Oslo universitetssykehus. Det er likevel en aggressiv sykdom, og behandlingen i starten er tøff og intensiv

for å slå tilbake kreftcellene. Mange barn må derfor være mye på sykehus i begynnelsen, både for å få behandling og oppfølging for bivirkninger.

Juletreet som ga håp

De første tre ukene var Jenny koblet til cellegift-stativet døgnet rundt, og også senere i behandlingen. Stativet ble en del av hverdagen hennes – med lenker, pynt og små ord fulle av håp. Når hun kom gående i gangene, klirret det i pynten til glede for både leger og medpasienter.

– Da de skulle koble meg av stativet, ble jeg engstelig. Kan jeg klare meg uten? Det er jo det som holder meg i live! forteller Jenny. – Selv om de koblet meg av, gikk jeg rundt med det en stund til, som om stativet var min beste venn. Jeg kalte det juletreet og etter hvert «lykketreet».

Sinnamedisin og måneansikt

Den tøffeste behandlingen var steroider, eller «sinnamedisinen» som Jenny kalte det.

– Jeg gikk mye opp i vekt, fikk «måneansikt» og klarte nesten ikke å bevege meg, forteller Jenny. – Jeg ble sint og lei meg og likte ikke den personen jeg ble. Jeg ba mamma og pappa forklare vennene mine hvorfor jeg ikke ville treffe eller snakke med dem når jeg tok den medisinen.

«JULETREET»: Jenny pyntet cellegiftstativet med lenker, pynt og ord fulle av håp, til glede for både leger og medpasienter.

Foto: Ingrid Våset

SNART JUL: Jenny er kreftfri, men orker mindre enn før. Nå gleder hun seg til julen hjemme, sammen med familien.

Håret falt også av.

– Det var det verste, sier Jenny. – Jeg børstet håret på sykehuset og det lå igjen overalt. Da sa jeg til mamma: Når vi kommer hjem, vil jeg klippe meg. Vi lagde en liten seremoni ut av det. Brødrene mine klippet seg sammen med meg for å støtte meg, og det var veldig fint.

Små steg tilbake til livet

– Jeg orker kanskje to dager på skolen før jeg må hvile, sier Jenny. – Jeg blir gelé i hele kroppen og får vondt i hodet. Jeg hviler mye på rommet mitt.

– Vi har en avtale med skolen om at Jenny kommer når hun orker. Det viktigste er det sosiale. Får hun med seg noe faglig, er det en bonus, sier Silje.

Silje ser på datteren og smiler.

– Vi har blitt mer sammensveiset som familie. Vi bruker ikke energi på bagateller lenger. Jenny har vært gjennom så mye – nå tør hun mer enn før.

Ønsker åpenhet

Familien har valgt å være åpen om Jennys kreftsykdom via Instagram og et par artikler i lokalavisen. Nå vet folk hvordan hun har det og heier på henne. Det har gitt Jenny en ny styrke.

Og julen? Den gleder de seg alltid til!

KORT OM LYMFOM

- I Norge får årlig rundt 10 barn en form for lymfom.
- Lymfomer utgår fra lymfesystemet som omfatter lymfekjertler, thymus (brissel), beinmargen og milten.
- Overlevelsen hos barn og unge ligger samlet sett på rundt 90 %, men dette avhenger av undergruppe og stadium.
- Vi skiller mellom to hovedformer: Hodgkins lymfom som hovedsakelig forekommer hos tenåringer og unge voksne og Non-Hodgkins lymfom (NHL) som forekommer hyppigst hos barn under 15 år.
- NHL hos barn er ofte hurtigvoksende kreftformer, og når de er lokalisert til brystskilleveggen kan de bli livstruende på grunn av trykk på luftveiene.

Les mer om lymfomer her:

NÅR LIVET OG JULA KOLLIDERER

Når et barn har kreft og julen nærmer seg, kan forventningene komme på kollisjonskurs med virkeligheten. Psykologspesialist Trude Rønvik minner om at det er viktig å senke ambisjonene – og holde fast i det nære.

Tekst: Stine Nevjar Foto: Privat

Julen vekker sterke følelser hos de fleste. Vi vil skape glede og magi – og både små og store har høye forventninger. Men når et barn har kreft, kan kontrasten mellom hverdag og høytid, normalitet og unntakstilstand, bli ekstra tydelig.

– Julia, uavhengig av kreftsykdom, har så mye med seg. Det bygges opp store forventninger, og for mange familier er det fint – men for noen blir det en kilde til skuffelse og stress. Da kan det bli en kræsje når livet og jula møtes, sier Trude.

Å finne balansen

Noen familier feirer hjemme, andre må tilbringe julen på sykehuset. For mange blir høytiden en øvelse i balanse mellom håp og frykt. Men Trude minner om at selv om fest og feiring kan føles overveldende i en krevende hverdag, bringer julen ofte noe fint med seg.

– Julen kan fungere som en avledning, og det er viktig å holde fast i en viss grad av normalitet. Å leve et liv ved siden av sykdommen betyr mye, fortsetter Trude.

Hun anbefaler å snakke åpent om forventningene:

– Ta barna med. Spør hva som er viktigst for dem. Kanskje kan dere feire jul tidligere i desember, eller på en annen måte. Når alle får si sitt, finner man gjerne gode løsninger sammen. Forventningene justeres deretter, og man unngår de største skuffelsene.

– Både voksne og barn kan trene på å være litt som en gummistrikk i hodet. Øv på å være fleksible. Skap nye tradisjoner og minner, og bidra til at julen blir noe eget i år – uten at det trenger å være perfekt, eller akkurat som før.

«Skap nye tradisjoner og minner, og bidra til at julen blir noe eget i år.»

Psykologspesialist Trude Rønvik

Trygghet i det kjente

Julen handler om samvær, men også om store følelser. For barn gir rutiner og tradisjoner trygghet – også på sykehus.

– Selv på et pasientrom kan man få til små øyeblikk av normalitet. Se på Julemorgen og Disneys julekavalkade, åpne kalenderen, syng den samme sangen ved leggetid. Det handler ikke om stedet, men om opplevelsen av nærhet, trygghet og normalitet, sier hun. – Det må være rom for alle følelser.

Gleden skal få sin plass, men det bør også være plass til sorg, skuffelse, redsel og frustrasjon. Det blir ikke renset bort selv om jula kommer.

Be om hjelp

Julestria bringer mange oppgaver, og Trude minner om at det er lov å be om hjelp.

– Foreldre står ofte i en dobbel skvis. De ønsker å lage en god jul for alle, men har kanskje ikke energien i en krevende hverdag med sykdom og behandling.

– Folk vil bidra, men vet ikke alltid hvordan. Vær konkret: «Kan du lage middag?» eller «Kan du handle for oss?» Det handler om å frigjøre tid og krefter til det som virkelig betyr noe – å være sammen.

Senk ambisjonene

– Mitt viktigste råd til de voksne er å senke ambisjonene. Glede smitter, men det gjør også skuffelse. Husk at det ikke nødvendigvis er de store arrangementene som skaper de beste minnene – fokuser på nærhet og trygghet. Spill et brettspill eller se en julefilm sammen og la barna merke at foreldrene er påkoblet, sier hun.

Trude minner om at det ikke finnes en riktig jul, heller ikke i møte med sykdom.

– Det handler om å tåle de vanskelige følelsene, fokusere på hverandre – og finne små øyeblikk av lys og glede, når livet og jula møtes.

TERJE ER LIKEPERSON EN SOM FORSTÅR

Da sønnen ble alvorlig syk, savnet Terje Gundersen-Røvik støtte fra noen som virkelig forsto. I dag bruker han egne erfaringer til å hjelpe andre.

Tekst: Kristine Andersen Dalan Foto: Hanne Hafr

Da sønnen Arn fikk en alvorlig kreftdiagnose for ti år siden, opplevde Terje at ingen fra Barnekreftforeningen tok kontakt. Familien kjente godt til foreningen, men visste ikke at det fantes en egen likepersonstjeneste.

Da Terje senere ble aktiv i Barnekreftforeningen, bestemte han seg for å gjøre noe med det.

– Jeg ville bidra til at nye familier får et tilbud jeg selv ikke fikk, sier han.

Utfyller helsetjenesten

– En likeperson er en som gjennom egne erfaringer, kan gi støtte og forståelse til andre som står i noe lignende, forklarer Terje. – Helsevesenet gir god hjelp, men de har ikke kjent det på kroppen. Vi erstatter ikke helsetjenesten, men utfyller den. Vi er ikke psykologer, vi gir ikke medisinske råd, men vi kan forstå på en annen måte, lytte og være med litt på veien.

Alle nye medlemmer får tilbud om å snakke med en likeperson. Videre kontakt avtales ut fra hva den enkelte ønsker og har behov for. Likepersoner deltar også på Barnekreftforeningens arrangementer for familier under behandling, og for de som har mistet.

Bygger opp tilbudet i Møre og Romsdal

I tillegg til å være likeperson, er Terje likepersonskoordinator og mistetkontakt i Møre og Romsdal.

– Det er en likepersonskoordinator i hver av Barnekreftforeningens fylkesforeninger. Vi har oversikt over likepersoner og behov, fordeler kontakt til nye familier og støtter likepersonene i arbeidet, forteller han.

– Vi samarbeider også med Trøndelag når det trengs. Det gjør at vi lettere kan tilby familier en likeperson som har opplevd noe lignende.

Han sier at samarbeidet gir en følelse av fellesskap og gjør dem enda bedre rustet til å støtte familiene.

– Det betyr mye å få være med på å bygge opp likepersonstjenesten i Møre og Romsdal. Det føles meningsfylt å kunne støtte likepersonene, slik at de igjen kan være der for nye familier.

**«Jeg ville bidra
til at nye familier
får et tilbud jeg
selv ikke fikk.»**

Terje Gundersen-Røvik

Da Terje startet, var det bare én likeperson i fylket. Nå er de seks – og målet er å bli minst dobbelt så mange.

– Vi bor i et fylke hvor folk bor spredt, så vi trenger flere, sier han.

Han forteller at de har jobbet med å etablere pizzakvelder på sykehuset i Ålesund, og at dette nå endelig skal på plass.

Et viktig supplement

– Likepersonstjenesten vår er et av Barnekreftforeningens viktigste tilbud, sier Kristine Andersen Dalan, seniorrådgiver for fag og medlemstilbud.

Hun understreker at kvalitet og oppfølging står sentralt:

– Vi følger Bufdirs anbefalinger for opplæring og oppfølging. Det er viktig at familiene møtes av folk som forstår rollen sin, samtidig som vi tar godt vare på likepersonene våre.

– En samtale med en likeperson kan bety mye. Det handler om å bli møtt av noen som forstår – uten å måtte forklare alt. Det er en unik støtte som supplerer helsetjenesten, og vi er veldig stolte av likepersonstjenesten vår!

Hva skal til for å bli likeperson i Barnekreftforeningen?

- Må ha personlig erfaring med barnekreft – som tidligere pasient, forelder eller søsken.
- Skal ha deltatt på Barnekreftforeningens opplæringskurs og blitt formelt godkjent før man starter.
- Må ha undertegnet etikk- og taushetserklæring og levert godkjent politiattest.
- Må være i en fase der egne erfaringer er bearbeidet og man er klar for å ha andres historie i fokus.
- Skal ha årlig vurderingssamtale med likepersonskoordinator og delta på oppfølgingskurs hvert andre år.

THOMAS OG JULEBILEN

SPRER LYSGLIMT, VARME OG GLEDE

For Thomas Jarnæs Coe handler jula om å spre lysglimt og glede. De siste årene har han kjørt rundt på hjemstedet Bodø med en rød, julestylet boble og latt sitt gode humør smitte over på alle han møter. Denne julen legger Thomas og Julebilen ut på turné landet rundt sammen med ensemblet i Vår Jul.

Tekst: Magne Henriksen **Foto:** Hanne Hafr

Thomas jobber som operasjonsleder i politiet, og inspirert av Pelle Politibil kom han over en rød VW boble som lignet på en julekule han hadde sett. Med juletre på taket, julemusikk på anlegget og nyinnkjøpt lykkehjul fra IKEA, bestemte han seg i 2018 for å ta juleglede og lysglimt med ut til hele Bodø.

– Folk blir glade når de ser Julebilen, og jeg opplever å få mye igjen for det selv også. Det er meningsfylt og gir en varm og god følelse i kroppen når jeg ser at andre blir glade, sier Thomas.

God stemning og støtte til Barnekreftforeningen

Det hele startet med et besøk hos faren i Canada, ja, for Thomas er halvt canadier og eier sin egen cowboyhatt. Hans far og norske mor traff hverandre via en kontaktannonse i Norsk Ukeblad lenge før Tinder kunne lastes ned. De skilte lag en stund etter at Thomas ble født, men så reiste Thomas tilbake for å besøke sin pappa da han var 17 år. Han ble betatt av de julepyntede husene i idylliske Prince George der faren bor.

Da Thomas senere hadde stiftet familie og flyttet til Bodø, ønsket han å kopiere farens jule-engasjement. Thomas stylet huset, ordnet hest og kjerre, bålpanne og god stemning. Folk strømmet til.

– Jeg ønsket at all oppmerksomheten måtte ha et formål og var fra første stund klar på at vi skulle samle inn penger til Barnekreftforeningen som gir pengene til forskning og til gode opplevelser. Jeg har selv seks barn og er uendelig takknemlig over at de er friske og at vi kan feire julen sammen hjemme. Det er så mange andre familier som ikke får den muligheten, sier Thomas rørt.

Kjente artister omfavner Julebilen

– Da jeg la planene for Julebilen i år tok jeg kontakt med Torstein Sødal i Vår Jul og hadde en idé om at de kunne komme ut, ta et bilde og synges en julelåt med meg og Julebilen utenfor konsertlokalet Stormen her i Bodø. De ville mer enn å ta bilde og synges én sang, forteller Thomas.

Vår Jul har mer enn 50 konserter fra Alta i Nord til Kristiansand og Halden i sør og øst. På scenen står Christian Ingebrigtsen, Gaute Ormåsen, Ebba Lejonclou, Maria Arredondo, Alexander Rybak, Torstein Sødal og Frøydis Grorud. Rundt 30 000 gjester får oppleve julestemningen på deres konserter i ukene før jul. Julebilen slår følge hele veien.

– Vi ble veldig sjarmert av Julebilen og av Thomas. Han er en genuin fyr med et skikkelig godt hjerte for en god sak. Vi ønsket å stå sammen med han,

På veien vil Julebilen:

Besøke norske sykehus for å glede barn som må tilbringe førjulstiden der.

Møte familier som er berørt av kreft – og dele deres historier om håp og mot.

Intervjue profiler og ildsjeler som engasjerer seg for saken.

Skape hyggelige juleøyeblikk også for alle andre barn og voksne som ønsker å bidra.

Samle inn penger for å skape gode opplevelser for barn med kreft og deres familier, året rundt.

FAMILIEMEDLEM: Julebilen er en naturlig del av familien. Her er Thomas Jarnæs Coe med kona Therese og deres seks barn: Celie Rosabelle (1), Timmie Noël (3), Jonah Mikèl (8), Colin Alexandre (12) og Sienna Eloise (14). Eldstedatteren Christel Sionette (20) studerer i Trondheim og er ikke med på bildet.

Følg Julebilens reise!

Følg Julebilens reise på Instagram og Facebook eller skann QR-koden:

applaudere og blåse vind i seilene. Derfor spurte vi om han ville være med langs hele turné-ruten, sier Torstein Sødal.

Han og de andre artistene i Vår Jul-ensemblet elsker konseptet og bidrar gjerne til å spre lysglimt og glede langs hele norgesturnéen.

Fikk kreft

Thomas har fulltidsjobb i politiet i tillegg til seks barn og en tålmodig kone som heter Therese, på hjemmebane. I 2023 ble han alvorlig syk – han fikk kreft i skjoldbruskkjertelen og har vært åpen om det hele veien.

– Det var et slag i ansiktet. Jeg trengte selv omsorg og pleie. Jeg fikk tilbakefall etter operasjonen og fjernet mer enn 50 lymfeknuder, men i dag ser prøvene bra ut. For meg er det en kraftig påminnelse om at vi ikke kjenner morgendagen, og det setter enda sterkere perspektiv på hvor viktig det er å hjelpe andre og å spre glede i hverdagen, sier han.

Sprer glede langs veien

På turnéen skal Julebilen besøke mange steder, kjøre innom sykehus, besøke familier og spre glede til barn og voksne. Thomas får avlastning som sjåfør og gledesspreder underveis av programleder, skuespiller og musiker Morten Strand. Hver dag deler de historier fra sin reise gjennom landet i sosiale medier.

– Thomas Jarnæs Coe og Julebilen har virkelig inspirert oss og rørt oss med sitt engasjement og iver etter å glede andre. Julebilen setter søkelys på barnekreftsaken og samler inn penger til å skape gode opplevelser for barn med kreft og deres familier, året rundt, sier Trine Nicolaysen som er generalsekretær i Barnekreftforeningen.

KONSERT OG TURNÉ: Vår Jul og Julebilen sprer lys, varme og god julestemning over hele Norge denne julen. Her er musikerne i Vår Jul. Christian Ingebrigtsen, Gaute Ormåsen, Ebba Lejonclou, Maria Arredondo, Alexander Rybak, Torstein Sødal og Frøydis Grorud.

«Som mor føles det som jeg har blitt gitt en stor gave ved å få lov til å bruke førjulstiden på å få løfte frem det viktige arbeidet som Barnekreftforeningen gjør.»

Maria Arredondo, artist Vår Jul

GOD STEMNING: Julebilen i aksjon med lys på taket og lykkkehjulet i gang. Foto: Privat

PUSSES OPP: En liten milepæl er nådd. De utrolige dyktige elevene ved Bodø VGS har strippet ned Julebilen og gjort den klar for den neste store jobben ved #bodøbilskaadesenter – sveising, pussing og lakkering. Foto: Privat

PÅ ST. OLAVS: Trivselssykepleier Mads Bøhle ønsket hjertelig velkommen da Julebilen og artistene i Vår Jul kom innom for å spre glede på St. Olavs hospital.

Foto: Holger Fangel

OPPLÆRING: Thomas Jarnæs Coe gir sønnen Jonah Mikæl opplæring i å spre varme og glede når han får være med Julebilen rundt.

GLEDESSPREDERE: Ildsjel Thomas, generalsekretær Trine og artistene i Vår Jul er sammen om å spre glede i førjulstiden.

Foto: Holger Fangel

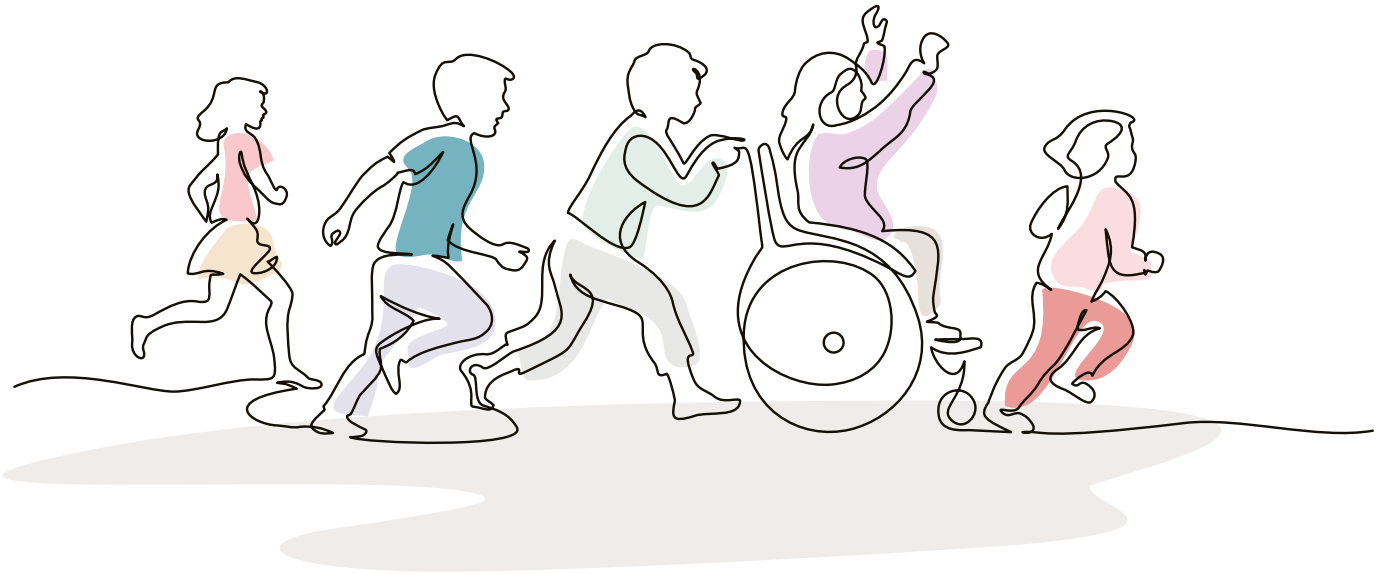
INNSAMLING: Inntektene som vipses til Julebilen blir brukt av Barnekreftforeningen til å skape gode opplevelser for barn og deres familier hele året.

LYSGLIMT I ØYET: Bodø/Glimt-supporter Fredrik var æresgjest i Julebilen da den ledet fakkeltog mot stadion før Glimts kamp mot Juventus. Foto: Holger Fangel

LØP FOR MEG

OVER 120 LOKALE LØP

Årets «Løp for meg» viste nok en gang at når lokalmiljøer kommer sammen for å vise støtte, skapes det gode opplevelser for liten og for stor. Pengene som samles inn, går til livsviktig forskning på barnekreft.

Tekst: Daniel Faldmo

I løpet av september løp små og store over hele landet for barn med kreft og familiene deres. Med over 120 lokale løp samlet *Løp for meg* inn mer enn 3,5 millioner kroner.

Imponerende innsats

Gjensyn med kjente løp og en god dose nykommere gjorde at *Løp for meg* for første gang samlet inn over 3 millioner kroner. Med god hjelp fra økning i antall skoler som arrangerer, ble det i år arrangert til sammen 122 lokale løp. Bak disse tallene ligger det hundrevis av lokale arrangører og tusenvis av dugnadstimer lagt ned av både privatpersoner, bedrifter, idrettslag og skoler. Alt fra store løp med start på Torgallmenningen til små nabolagsløp er med på å gjøre *Løp for meg* til det det er: en måte for alle å vise omsorg og støtte til familier som er rammet av barnekreft.

Løp for Jostein i Frognerparken

En av årets nykommere fant sted i Frognerparken. Nesten 100 personer, venner og familie, stilte opp til «Løp for meg: Team Jostein & venner» – et løp dedikert til Jostein på 1 år, som har leukemi. Det er Josteins tante, Kristine Hofer Næss, som står bak løpet. Hun kastet seg rundt da hun fikk opp en annonse for *Løp for meg* i sosiale medier.

– Det å arrangere *Løp for meg* var veldig enkelt med opplegget til Barnekreftforeningen. Vi fikk vite om kampanjen gjennom sosiale medier, og klarte å organisere på bare noen uker. Neste år vil vi nok forsøke å starte litt før for å kunne engasjere enda bredere. For oss var det en super måte å kunne vise omsorg på

«For oss var det en super måte å kunne vise omsorg på gjennom å bidra med noe konkret, både for oss i familien som arrangerte, og for alle som deltok.»

Kristine Hofer Næss

gjennom å bidra med noe konkret, både for oss i familien som arrangerte, og for alle som deltok, forteller Kristine.

Støtte i en tung tid

For mange kan det være vanskelig å vite hva man skal si eller hvordan man skal oppføre seg ovenfor de som blir rammet

av barnekreft. Felles for de aller fleste er at man så inderlig ønsker å vise sin støtte, men det kan være vanskelig å finne de riktige ordene. Da ser vi at arrangementer som *Løp for meg* kan gi et helt lokalsamfunn en helt konkret og felles måte å vise solidaritet og støtte på, og viktigst av alt vise familiene som står i en tøff tid at de ikke er alene.

Generalsekretær i Barnekreftforeningen, Trine Nicolaysen, forteller at det er rørende å se hvordan mennesker over hele landet samles for saken.

– Vi ser et enormt engasjement.

Mange som arrangerer sitt eget løp har selv en tilknytning til barnekreft, men stadig flere både arrangerer og deltar rett og slett fordi de vil bidra. Det er fantastisk å se hvordan idrettsglede, omsorg og fellesskap går hånd i hånd, sier hun.

SE NESTE SIDE FOR FLERE INNTRYKK AV ÅRETS LØP FOR MEG-ARRANGEMENTER.

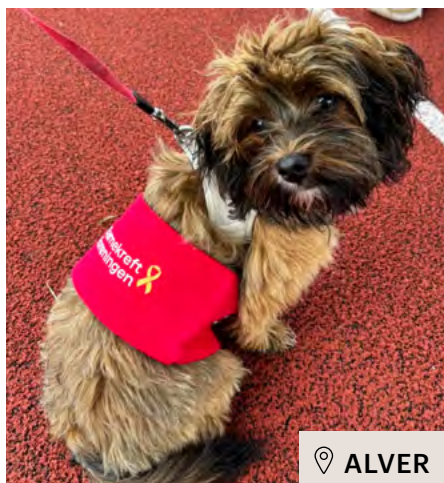
LØP FOR MEG: Team Jostein & venner i Frognerparken.

Foto: Kristine Hofer Næss

📍 TYNSET

Foto: Hege Fossum

📍 ALVER

Hva er Løp for meg?

- Aktiv innsamlingsaksjon til inntekt for Barnekreftforeningen.
- Lokale ildsjeler over hele landet organiserer små og store løp eller aktiviteter.
- Arrangeres hvert år i Den internasjonale barnekreft-måneden september.
- Barnekreftforeningen stiller med medaljer, startnummer og pannebånd til alle deltakere.
- Påmelding og betaling skjer via Spleis.

Les mer om «Løp for meg» på barnekreftforeningen.no/lop-for-meg

📍 HIDRA

📍 ÅL

Foto: John Ove Hammersmark, Tonnessen

KARMØY

«Mange som arrangerer sitt eget løp har selv en tilknytning til barnekreft, men stadig flere både arrangerer og deltar rett og slett fordi de vil bidra.»

Generalsekretær i
Barnekreftforeningen,
Trine Nicolaysen

SANDNES

Foto: Iren Grue

FAGERLI SKOLE

BARNEKREFTFORENINGENS FAMILIEHUS

På vei fra drøm til virkelighet

Tekst: Heidi Thon

Når et barn blir alvorlig sykt, rakner mye av det vi tar for gitt. Livet handler plutselig om prøvesvar, behandlinger, telefoner fra sykehuset og søsken som pendler mellom skole, venner og et hjem som er delvis tomt.

Mange må reise langt fra der de bor, og det som tidligere var selvfølgeligheter – middager sammen, venner og fritidsaktiviteter – blir vanskelig å få til. Noen bor på pasienthotell, andre på et lite

sykehusrom, og søsken blir kanskje igjen hjemme hos besteforeldre eller andre nære.

Et hjem når livet står på hodet

Midt i kaoset skal familiehusene være et trygt sted å komme «hjem» til. Selv om hjemmet for en tid flyttes til byen der barnet får behandling, skal det være et sted der hele familien kan være sammen, der det er rom for både tårer og latter, håp og frykt, boklesing, bursdager og

filmkvelder. Målet er å gi familier et sted å bo nær sykehuset, der det går an å leve et slags hverdagsliv midt i alt det uforutsigbare.

Hva er et familiehus – egentlig?

Familiehusene skal være midlertidige hjem i gangavstand fra sykehuset. Hver familie får sin egen leilighet – et sted å sove, se på TV, gjøre lekser eller bare ligge tett sammen i sofaen, uten pipende apparater og mennesker som

I BERGEN: Her planlegges et familiehus rett ovenfor Haukeland: Forprosjektet er ferdig, tegningene er klare, og veien mot byggestart ligger foran oss.

Illustrasjon: Origo Arkitekter

BERGEN

kommer inn og ut. Samtidig finnes felles kjøkken og stue, lekerom, stillerom og uteområder for både lek og ro. Alt skal ha et varmt og hjemlig preg, ikke ligne en forlengelse av sykehuset. Husverter og frivillige skal bidra til trivsel, og et bærende prinsipp er at økonomi ikke skal være et hinder.

Fire byer – en felles ambisjon

I en tidligere fabrikkbygning nær St. Olavs hospital i Trondheim er vi i gang med

TRONDHEIM

GODT I GANG: Generalsekretær Trine Nicolaysen er fornøyd med at ombyggingen av en gammel fabrikk i gangavstand til St. Olavs hospital er godt i gang.

Foto: Heidi Thon

byggingen av åtte leiligheter og gode fellesområder. Hvis alt går etter planen, kan de første familiene flytte inn i løpet av 2027.

I Bergen planlegges et familiehus rett ovenfor Haukeland universitetssykehus. Forprosjekt og tegninger er klare, og etter planen skal byggingen starte før sommeren 2026.

I Tromsø planlegges et hus med seks leiligheter og fine fellesarealer på en tomt med utsikt mot Universitetssykehuset Nord-Norge.

I Oslo jobbes det med langsiktige planer for en tomt ved Rikshospitalet som kan være ledig fra 2031, og samtidig vurderes mulige midlertidige løsninger. I alle byene er samarbeidet med sykehusene avgjørende, slik at familiehusene blir en naturlig del av tilbudet rundt barna.

Når familiene selv er med og tegner huset

Et grunnleggende premiss for familiehusene er at de skal utvikles sammen med dem som skal bruke dem. Familier med barn i behandling har erfaringer som ingen fagrapport kan erstatte. Derfor er brukermedvirkning ikke noe vi «legger til» på slutten, men noe som er med fra start. Vi har fått innspill til hva som gjør et hus til et hjem, og mange peker på det samme, nemlig plass til søsken, privatliv når man trenger det og muligheten til å bygge fellesskap med andre i samme situasjon.

TRONDHEIM

Foto: Heidi Thon

TROMSØ

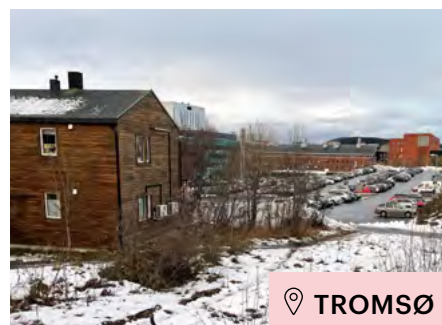

Foto: Amundsen Arkitekter

Fra store planer til små hverdagsøyeblikk

Høsten 2025 befinner familiehusene seg på ulike stadier mellom idé og ferdig bygg. Noen steder handler hverdagen om entreprenkontrakter og byggeplassmøter; andre steder er man i en tidlig planfase med arkitekter og ingeniører.

Vi er stolte over å være godt i gang – og vi vet at familiehusene blir til fordi familier deler erfaringer, fordi fagfolk bidrar med kunnskap og fordi mennesker over hele landet, blant annet gjennom TV-aksjonen, har sagt: *Dette vil vi være med på.*

ANIMASJONSFILMEN «USTOPPELIG»

Cellen Kaya: Ustoppelig og sympatisk

4. februar 2026 – på Verdens kreftdag – er det duket for premiere på en ny, norsk storfilm på kinoer over hele landet: Animasjonsfilmen «Ustoppelig».

Tekst: Stine Nevjar Foto: Storm Films

Valget av premieredato er ikke tilfeldig. «Ustoppelig» handler om cellen Kaya, som bor i nyren til ti år gamle Erik. Kaya er i forstadiet til kreft, og forstår ikke hvorfor hun ikke klarer å dele seg på samme måte som de andre. Men hvordan er det mulig å lage en underholdende animasjonsfilm om et så vanskelig tema?

En kreativ utfordring

– På mange måter var det dette som fascinerte oss, sier manusforfatter og regissør Martin Lund. – Det er en kreativ utfordring å gjøre den vonde tematikken livsbejaende og gøy.

– Det er meningsfullt å jobbe med denne filmen, sier produsent Ruben Thorkildsen. – Andelen av filmens publikum som går gjennom barnekreft vil heldigvis være liten, men vi håper å bidra til at de føler seg sett. Vi lager jo også film for alle andre, og da handler det om å løfte noe de ikke kjenner så godt til. Gi dem en bevissthet og et språk. Kanskje vil filmen gjøre det enklere for en 10-åring å gå bort til noen i skolegården som er under behandling?

– Og det gjelder ikke bare barna! understreker Martin. – Voksne har flere fordommer og strengere sosiale regler enn barn. Kanskje barna kan få de voksne til å mykne opp litt.

En sympatisk celle

Martin og Ruben legger ikke skjul på at det har tatt tid å finne en retning som ville fungere på film.

– Thorkild Schrumpf, som hadde ideen, synes det hadde vært interessant å møte en kreftcelle som skjønner at den er i ferd med å ødelegge sin egen verden, forteller Martin.

– Publikum får sympati for Kaya fordi hun er uvitende i sitt eget prosjekt. Hun er ikke ond, bare en positiv type som vil være med på moroa – inntil hun skjønner at det ikke er bra. Men det tar lang tid for henne

FILMSKAPERNE: Manusforfatter og regissør Martin Lund (til venstre) og produsent Ruben Thorkildsen.

«Alle brikkene må fungere sammen. Én celle kan ikke gå sin egen vei – da går det galt.»

Martin Lund

I STUDIO: Aurora Pladsen Midtgård, som selv har hatt kreft, er stemmen til en av Kayas venner i storfilmen. – Aurora gjør en god jobb i studio, og det er sterkt at hun, med sin historie, kan bidra i filmen, sier regissør Martin Lund.

å komme til den forståelsen. Når publikum ser sammenhengen før Kaya selv, skaper det en god drivkraft, og ikke minst håp om at hun vil skjønne det – og snu.

Dramaturgiske grep

Deler av arbeidet med filmen har bestått i å veie reelle medisinske beskrivelser opp mot historiefortelling basert på fantasi.

– Filmens regler om dramaturgi må følges, og vi har jobbet med å få det medisinske på plass. Nøkkelen fant vi på mange måter i enzymene, forteller manusforfatteren.

– Det er likevel ikke slik at dette skal være en 100 % troverdig film om kreft. Kontrakten med publikum i denne typen animasjonsfilm er at alle forstår at det ikke er en dokumentar. Det er så enkelt som at her kan cellene snakke! Alle vet at det ikke er slik i virkeligheten.

– I filmen er et viktig dramaturgisk grep at Eriks operasjon blir utsatt. I virkeligheten er ikke en slik utsettelse dramatisk, men at det oppleves presserende i filmen er avgjørende for å skape spenning mot slutten.

Styrken i fellesskapet

Ruben legger vekt på at filmen ikke kun er en historie om kreft hos barn, men et større bilde på hva vi kan utrette når vi står sammen.

– Publikum vil håpe at karakterene forstår hvilken rolle de spiller i fellesskapet. Det får oss til å reflektere over vår egen rolle, og hvordan vi påvirker andre.

– Dette er en tendens i tiden vi mener er verdt å løfte fram, fortsetter Martin.

– Det er mye dyrking av ego – man skal opp og fram. Vi vil vise en sunn motvekt der man skjønner at man er del av et større hele, og kroppen er en god metafor på det.

– Alle brikkene må fungere sammen. Én celle kan ikke gå sin egen vei – da går det galt.

BARNEKREFTFORENINGENS LANDSTREFF

Felleskap, inspirasjon og viktige beslutninger

Tekst: Marie Otterbeck Gravråk Foto: Hanne Hafr

Den siste helgen i oktober samlet Barnekreftforeningen tillitsvalgte og frivillige fra hele landet til årets store møtepunkt, landstreffet og det 29. ordinære landsmøte.

– Landstreffet er vår måte å samle og løfte alle våre frivillige på, og gi dem inspirasjon og motivasjon til arbeidet de gjør, sier leder for fag og organisasjon Marie Otterbeck Gravråk. – Vi ønsker å bidra til å gi faglig påfyll og noen verktøy som deltakerne ta med seg videre. Både i rollen som frivillig, i jobb og i livet ellers.

Barnekreftforeningens øverste organ
Årets treff fant sted på Scandic Holmenkollen Park Hotell med utsikt over Oslo og høstfargene som ramme. De hjemmekoselige omgivelsene bidro til å skape en

lun atmosfære av fellesskap og trygghet. Lørdag formiddag ble Barnekreftforeningens 29. ordinære landsmøte åpnet høytidelig av hovedstyreleder Geir Brekke Jenssen.

– Landsmøtet er kjernen i demokratiet vårt. Det er her vi legger kursen for arbeidet videre, og sikrer at stemmen til alle fylkesforeningene blir hørt, sier Geir.

Landsmøtet er Barnekreftforeningens øverste organ og legger føringer for hva organisasjonen skal jobbe med videre. Det blir også avholdt valg til våre nasjonale organer; hovedstyret, kontrollkomiteen og valgkomiteen.

Årets landsmøte var preget av gode og interessante diskusjoner. Flere av sakene på saklisten ble ikke vedtatt, men møtet er likevel viktig for å gi oss

rom til å tenke og forbedre oss, og sikre at organisasjonen utvikler seg i den retningen medlemmene ønsker.

Gullmiddag og ærespris

Lørdagskvelden ble viet feiring og fellesskap. Under den tradisjonsrike Gullmiddagen ble det servert god mat. Underholderne Emil Berntsen og Olav Haugland bidro med improvisasjon, latter og god stemning.

Kveldens høydepunkt var utdelingen av Barnekreftforeningens ærespris 2025, som gikk til Britt Ingunn Wee Sævig. Æresprisen deles ut til personer som gjennom ekstraordinær innsats har bidratt til økt kunnskap, engasjement og en bedre livssituasjon for barn med kreft og deres familier.

VIL DU BLI FRIVILLIG?
LES MER VED Å SKANNE
QR-KODEN:

Gjennom mer enn fire tiår har Britt Ingunn Wee Sævig vært en sentral drivkraft i utviklingen av barnekreftfeltet i Norge. Hun har kjempet for rettferdig behandling, bygget opp strukturer for forskning, og sørget for at både barn og familier blir møtt med omsorg, kompetanse og respekt. Med faglig tyngde, varme og formidlingsevne har hun satt varige spor – og gjort Barnekreftforeningens arbeid både sterkere og mer synlig.

– Hun har kombinert faglig styrke med et stort hjerte. Det er få som har bidratt så mye, over så lang tid, til å løfte hele feltet, sa hovedstyreleder Geir Brekke Jensen da han delte ut prisen.

– Jeg er både rørt og stolt, og vil rette en stor takk til familier, tillitsvalgte, frivillige og fantastiske kolleger både i fagmiljøet eksternt, og ikke minst internt i Barnekreftforeningen, som alle har bidratt til at jeg har hatt verdens beste jobb, sa den ferske pensjonisten rørt.

Helgen på Holmenkollen minnet alle om hvorfor Barnekreftforeningen finnes – og hva man får til når mange står sammen for samme sak.

– Jeg kjenner meg stolt og takknemlig. Det er inspirerende å være en del av en organisasjon som både har hjerte og retning, sier Geir Brekke Jensen.

Foto: Stine Nevjar

Bekjempe barnekreft og gi familier støtten de trenger.

Samfunnsoppdrag

Barnekreftforeningen skal være en støttepartner og informasjonskilde for familier som rammes av barnekreft slik at de ikke føler seg alene. Samtidig ønsker vi å være den største pådriveren i Norge til å sette fokus på barnekreft i media og i samfunnet. Vi skal bidra til forskning og utdanning for å bekjempe barnekreft.

Verdier

Vi gir håp til hverandre og omverdenen.

Vi har mot til å si ifra på vegne av familiene.

Vi har styrke til å støtte barna og familiene som er rammet.

Vi skaper glede i hverdagen.

Følg oss på sosiale medier:

Facebook

Instagram

YouTube

LinkedIn

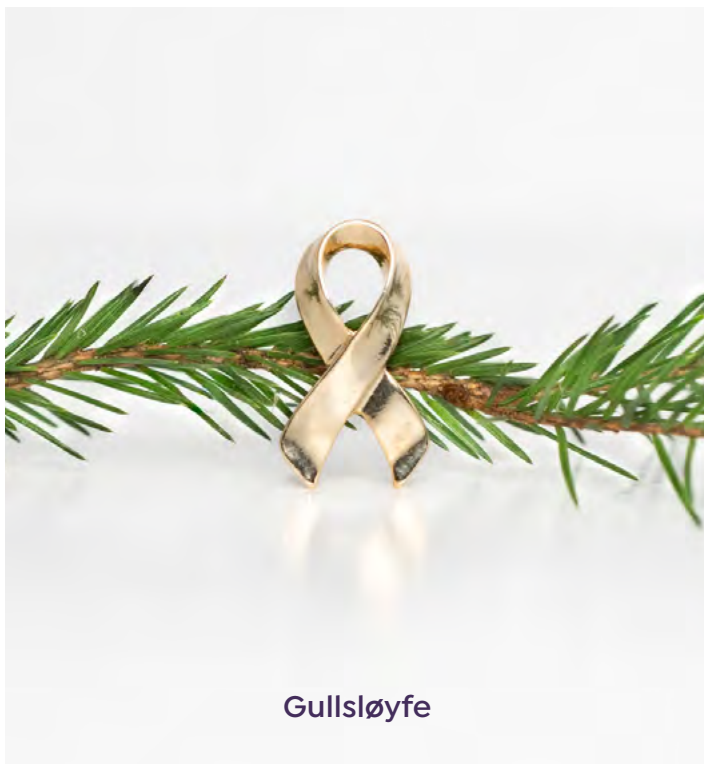
Returadresse
Barnekreftforeningen
Postboks 78 Sentrum
0101 Oslo

Digitale gavekort

Håp-armbånd

Gullsløyfe

Forskning redder liv

Kjøp livsviktige julegaver

Produktene finner du her
nettbutikk.barnekreftforeningen.no
eller skann QR-kode

 Barnekreftforeningen